

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Antidotorum Evangelicorum D. Thomæ Stapletoni, S. Theol. Doctoris, & in Academica Louaniensi S. Script. Professoris Regij, Pars Altera - In Sacrosanctum Euangelium secundùm Ioannem

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

19. Cùm ergo serò esset die illo vna Sabbathorum, & fores essent clausæ, venit Iesus, & stetit in medio, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39480

potius mendacium, *carnalem manducandi Christi modum magna pernicacia defendi.* Veram sine realem Christi carnis presentiam, & veram ac realem manducationem, iuxta utrumque à Christo assertum, *Hoc est, & Hoc manducate,* Catholica Christi Ecclesia credit, & credidit semper. Modum manducandi carnalem Capharnaitis reliquit, & spiritali atque inuisibili modo tam existere quam manducari Christi carnem Ecclesia Catholica docet. Quod si Beza nunquam intellexit, minimè mirum videri debet: quum magister potius erroris quam discipulus veritatis esse elegerit.

19. *Cum ergo serò esset die illo vna sabbatorum, & fores essent clausa, venit Iesus, & stetit in medio, &c.*

Docet aperte hic textus sacer, corpus Christi, tametsi post resurrectionem verum ac naturale, natura tamen legibus subiectum non fuisse. Clausis foribus Christus domum ingreditur, ipsas fores clausas penetrans, seseque in conspectu discipulorum, qui intus latebant propter metum Iudeorum, detrepentè dans. *Admirandum est* (ait in hæc verba Chryostomus) *quod phantasma esse non sunt suspicati. Clausis enim foribus & repentè est ingressus. Moli corporis* (ait in eadem verba Augustinus) *vbi diuinitas erat, ostia clausa non obstiterunt. Ille quippe eis non apertis intrare potuit, quo nascente virginitas matris inuiolata permansit. Clausis foribus* (ait in eundem locum Cyrillus) *repentè Dominus omnipotentia sua, natura rerum superata, ad discipulos ingressus est. Quid mirum* (ait Gregorius) *si clausis ianuis post resurrectionem suam in æternum iam victurus intrauit, qui moriturus veniens non aperto virginis utero exiit? Quid nunc ad tam clara Scripturæ verba, & post tot nobilissimorum Patrum consentientem sententiam, Calvinus? Neutrum reueretur. Neutrū reformidat. Ingenio suo confidens, utrumque eludit, Patres contemnit, Scripturam inuertit. Sic (inquit) habendum est, Christum non sine miraculo ingressum esse, ut documentum ederet sua diuinitatis, quo suos discipulos magis attentos redderet. Hoc contra eos dicit qui referatas fuisse per aliquem Christo fores, & humano more ingressum affirmabant. Calvinus autem ingressum hunc cum miraculo coniunctum esse pro suo libito agnoscit, quia aliud miraculū excogitare & miraculum miraculo substituere potuit. Interea tamen verum esse minimè concedo, quod asserunt Papiæ, Christi*

Christus clausis ianuis penetrat.

Hom. 89. in Ioan.

Tract. 12. in Ioan.

Lib. 12. c. 53. in Ioan.

Hom. 20. in Euan- gel.

Calvinus miraculū miraculo substituit.

Patrum sententiam Papistis fingit Calvinus. Beza Calvinus contrarius.

corpus penetrasse per ianuas clausas. Atqui sic asseruerunt ventulissimi & doctissimi Patres superius allegati. Aut igitur & illi Papistæ fuerunt, aut hunc sensum Papistis ridiculè assignit, qui non ab ipsis adinuentus, sed à Patribus doctissimis traditus fuit. Sed nec ipse Beza ab hoc sensu abhorret, qui sic in hunc locum annotat. *Vel sponte patuerunt Christo fieri, vel ipsi etiam parietes ei fuerunt peruij: quum ista non fuerint ei difficiliora quàm super aquas ambulare.* Sic hoc in loco doctissimum interpretem corrigere ausus fuit Beza. Sed tunc hunc sensum non concedit bonus Calvinus? Hoc (inquit) idè contendunt, ut corpus gloriosum non modò reddant simile spiritui, sed immensum esse, nulloq; loco contineri obtineant. Primum quicquid Papistis obiecit, idem Patribus ipsique Beza conueniet. Deinde tam de Papistis quàm de Patribus mentiti illum dicimus: Tam Papistæ quàm Patres hoc idè contendunt, quia litera Evangelica sic clarè loquitur; quia corpori Christi diuinitati coniuncto talis potestas neganda non est, quod tam Patres quàm Beza discretè profitentur, & altero similis potestatis exemplo confirmant; illi quidem cum clauso matris utero Christus nasceretur, iste verò quia super aquas Christus ambulauit. Interim Christi gloriosum corpus vel immensum esse, nulloque loco contineri, vel ita simile spiritui esse, ut verum & naturale corpus humanum non sit, (nam aliquo modo spiritui simile esse, ex dotibus nouis omni corpori glorificato concessis, de quibus Paulus dixit, *Resurgit corpus spirituale*, ipse opinor, Calvinus non negabit) nec Patres nec Papistæ propterea contendunt. Tribuerunt hæc Patres, tribuunt quoque Papistæ Christi corpori, ut aliud corpus possit penetrare, quia Filij Dei corpus erat; & veras homino modo diuinò multa operabatur; non quia aut immensum, aut sine loco, aut aliquid merè spirituale, ipsum corpus iudicauerunt. Ita nihil quàm mentitur Calvinus, ut verum Scripturæ sensum lectori exosum reddat.

Calvinus magister mendax.

Verba sacri textus expenduntur.

Quam quomodo nunc inueniat, attendamus, Nihil (inquit) tale sonant verba; quia non dicit Evangelista *intraisse per ianuas clausas*, sed *repentè sterisse inter discipulos, quum ianua clausa esset* ianua, nec aditus illi esset patefactus manu hominis. Atqui dicit Evangelista *intraisse Christum clausis ianuis*, quæ verba omnem aditum patefactum excludunt, hæc manu hominis, quem reiicit Calvinus, siue potentia aliqua diuina, ut vult Calvinus. Si enim aditus patefactus erat, hæc humana siue diuina ope, profectò non clausis ianuis, sed

apertis ianuis intrauit. Ita tam Caluini commentum quam aliud quod ipse reiecit, itēque aliud quod alternatiuē Beza posuit, literæ ac textui Euangelico repugnant. Suum commentum his verbis insinuat Caluinus. *Scimus Petrum è carcere obserato egressum esse. An idēò dicendum erit per medium ferrum & asseres penetrasse?* Sic fingit diuino miraculo fores Christo patefactas fuisse, quod alterum erat à Beza positum, ne à suo magistro penitus dissentire videatur, sicuti Petro carceris fores reſeratae per Angelum erant. Sed vide stupidum hominis commentum. An dicit Scriptura Apostolica Petrum exiisse carcerem foribus clausis, sicut dicit Scriptura Evangelica *Christum intrasse foribus clausis*? Immo nonne aperte narrat Scriptura *portam ferream ciuitatis exeuntem Petro vltro apertam fuisse*? Vnde bene colligitur, carceris quoque ianuas illi vltro apertas fuisse, sicut & colligatae cathenæ vltro ceciderunt de manibus eius. At in hoc Christi ingressu nihil tale insinuat historia Euangelica; sed aperte contrariū narrat, affmans Christum repente ingressum, & repente stetit inter discipulos, cum fores essent clausæ, non cum fores essent patefactæ. Literæ Euangelicæ Patres inhæserunt: inhæremus & nos. Arrogans & impius Caluinus non quod Scriptura narrat miraculum, sed quod ipse comminisci potuit, aucter & impiè (Scripturæ contradicens) substituit.

Mox simili audaciâ hunc in modum concludit. *Facessant ergo pueriles ista argutia, qua nihil prorsus habent solidi, & multa secum trahunt deliria.* Insistere & inhære literæ Euangelicæ vocat *pueriles argutias*. Sic ille Scripturam reueretur. Agnoscere in Christi corpore vim & facultatem alia corpora penetrandi, ait, *nihil habere solidi, & multa secum trahere deliria.* Atqui breui docebo quantum ea sententia solidum habeat, & quàm multa secum deliria Caluini sententia trahat. Patrum & nostra sententia hoc solidum habet, quod hoc exemplum alias veritates Euangelicas confirmat: Christum vltro virginis clauso egressum esse: *Christum clauso sepulchro resurrexisse à mortuis*, vt docet D. Hieronymus ex textu Euangelico in epist. ad Hedibiam: *Christum ambulasse super aquas*: Christum à Iudæis circumdatum, & eum lapidare volentibus per medium eorum transisse, nemine illi aditum patefaciente: denique & Christi verbo *Lazarum manibus ac pedibus ligatis* (nemine iuante) è sepulchro prodiisse. Omnes istas veritates Euangelicas hic Christi ingressus clausis ianuis confirmat, & hoc solidum hæc sententia habet. Caluini sententia totidem

Caluini
stupidum
commentum.

Act. 12.

Scripturam
non reue-
retur Cal-
uinus.

Quest. 6.

Mar. 16.

Matt. 14.

Luc. 4.

Ioan. 11.

*Sensus Cal-
venianus
delirios*

secum deliria trahit, quot noua commenta adinueniri possent ad omnes illas veritates Evangelicas simili artificio eludendas. Illud quoque delirium trahit, quod Petri exitus & carcere similis fuerit ingressus Christi clausis ianuis; cuius lata fuit differentia, vt iam explicatum est. Sed & hoc delirium trahit, quod Christo sic (vt Calvinus vult) ingresso, aut fores semel patefacta ita manebant, iamque Apostoli intus clausi non erant, sed ad cuiuslibet ingressum expositi, quod nec Christi cum illis praesentia (qui noluit se omnibus manifestare) nec Apostolorum timori necdum confirmato conueniebat: aut iterum statim oclusi erant Christo semel ingresso; quod vel eam strepitu aliquo fieri debuit, vt communiter fieri solet, atque ita non stetit inter discipulos Christus (quod eum fecisse Calvinus affirmat) vel nouo miraculo alio sine strepitu firmiter claudebantur, vel certe Christum ipsum magna modestia & cautela fores iterum clausisse fingere oportet: quae omnia ab historia Evangelica longissime discrepantia, non nisi comenti Caluini deliria sunt.

21. *Sicut misit me Pater, & ego mitto vos.*

*Caluini
ludus an-
geps.*

Calvinus hoc loco quasi lupum auribus tenens, Ecclesiasticam auctoritatem quam luculenter stabiliri vidit, nec tamen stabiliri vellet, modò agnoscit, modò rejicit, modò praedicat, modò deprimat, modò statuit, modò destruit, modò affirmat, modò negat. Vt eam agnosceret, praedicat, statueret, affirmaret, loci euidentia compulit. Vt eam tamen quibus posset artibus reiceret, deprimeret, destrueret, ac negaret, animus eius fecit haereticus, superbus, arrogans, qui obedientiae Ecclesiasticae ingum ferre nequit, sed per se sapere, non per alios; nec magistrum sequi, sed ducere, seducere, abducere post se discipulos, vult. Hunc eius improbum ludum, quo lectorem ludificat, aduertere & refutare operae pretium est. Priores veritatis partes his agit: Perinde (inquit) *Caluini* haec verba ac si diceret se Doctoris officio haecenus deservitum esse. Completo igitur cursu sui stadio, se nunc easdem illi mittere dare vices. Nam intelligit se hac lege creatum fuisse à Patre Ecclesiae Doctorem, vt praeret reliquis ad tempus, deinde subiret in suum locum qui absentis vices supplerent. Quae ratione Paulus dicit cum dedisse alios Apostolos, alios Evangelistas, alios Pastores, qui Ecclesiam usque ad finem mundi gubernent. Primum itaque testatur Christus, quamuis ipse habuerit

Ecclesiastica auctoritas a Caluino agnita.

Ephes. 4.